

Govor predsednice Evropskega parlamenta Roberte Metsola na zasedanju Evropskega sveta 23. in 24. junija 2022 v Bruslju

Zadnji meseci niso bili lahki. Soočeni smo z agresivno Rusijo, ki popolnoma ignorira pravila igre. Vsaka država in vsak voditelj je pod pritiskom brez primere,

- zaradi rekordne inflacije,
- zaradi energetske krize, ki prinaša zmanjšanje ponudbe in povečanje stroškov,
- zaradi pomanjkanja hrane, ki prinaša resnično možnost svetovne lakote,
- zaradi čedalje hujših socialnih posledic za najbolj ranljive v naših družbah, za katerimi je dvoletna pandemija,
- zaradi nestabilnih trgov, ki še večajo negotovost,
- ter zaradi ruskih dezinformacij, ki podpirajo populizem, nacionalizem in izolacionizem.

To je trenutek, ko moramo ostati skupaj. Nismo si ga izbrali sami, vendar nimamo druge izbire, kot da se spoprimeemo z nastalim položajem.

Vem, da ni lahkih odgovorov ali preprostih odločitev, vedite pa, da so napačni odgovori, ki se jim moramo izogniti.

In sprejeli bi zgodovinsko napačno odločitev, če Ukrajini ali Moldaviji danes ne bi podelili statusa kandidatke, ali če Gruziji ne bi dali jasne perspektive.

Status kandidatke

Ta odločitev je upravičena, potrebna in izvedljiva, in vesela sem, da med vami vidim soglasje. Danes je zgodovinski dan!

Članstvo v Uniji ne bo nastopilo čez noč, to ves čas jasno poudarjamo, vseeno pa status kandidatke pomeni spodbudo za zgodovinski program reform, pomenil bo dostop do programov, še bolj pomembno pa je, da bo upanje in želje trpečih v Ukrajini in zaskrbljenih v Moldaviji pretopil v oprijemljiv napredek. Jasno moramo povedati, da ne gre le za simbolno dejanje, ampak bo to okrepilo tako Unijo kot Ukrajino in Moldavijo. Našim in njihovim državljanom bomo pokazali, da so naše vrednote pomembnejše od praznih besed. To upanje lahko privede do rezultatov. Tudi druge države, ki čakajo na povabilo, tiste na Zahodnem Balkanu, morajo videti, da se upanje izplača. Preprosto, prišel je pravi trenutek, da to naredimo.

Zasičenost z vojno

Napačno bi bilo tudi pričakovati, da bo javno mnenje še naprej glavno gonilo naših ukrepov v podporo Ukrajini, ali podcenjevati obsežnost ruskega vpliva. Moramo si priznati, da se pojavlja naveličanost, ki jo še povečuje inflacija. Na številnih primerih vidimo, da je odpornost naših državljanov na socialne in gospodarske posledice čedalje manjša, in zato moramo povečati naša prizadevanja. Moramo se boriti proti zgodbam, ki prihajajo iz Kremlja, ne pa še povečevati strahu, ki ga širijo Rusi.

Ni krivda zelenega dogovora, da cene naraščajo ali da je inflacija v nekaterih primerih dosegla 20 %. Padec kupne moči ni posledica naših sankcij. Ne, vse to je zaradi tega, ker Kremelj hoče še več vpliva. Ker se hočejo skriti za varnim ščitom vazalnih držav. Ker so prepričani, da je demokracija slabotna in ustvarja šibke države. Mi pa vemo, da je ravno obratno.

Podnebje in energija

Napačna odločitev bi bila, če bi popustili pri naših ambicioznih srednje- in dolgoročnih podnebnih ciljih. Nujno moramo opustiti rusko energijo, povezati evropske energetske otoke in si zagotoviti energetska neodvisnost – ali je strateška avtonomija brez nje sploh možna? Prav tako ne moremo

prelomiti obljube, ki smo jo dali celi generaciji. Gre za varnost in okolje. Zatorej vas pozivam – ne dopustite, da bi takojšnji kratkoročni ukrepi na srednji rok postali nova normalnost.

Inflacija in njene socialne in ekonomske posledice

Bila bi napaka, če bi težave zaradi rastočih stroškov in inflacije odpravili le kot začasen pojav ali če ne bi resno vzeli opozoril, da se razmere utegnejo še poslabšati. Mnoge države še niso dosegle dna. Potrebujemo stabilen, jasen in enoten pristop, ki bo jasno pokazal, da smo vsi skupaj v istem položaju. Za socialne in ekonomske posledice, s katerimi se soočamo, preprosto ni rešitev na ravni posameznih držav. Odprte moramo pustiti vse možnosti.

Sankcije in pomoč Ukrajini

Obenem moramo pospešiti dostavo vojaške, humanitarne in finančne pomoči Ukrajini. Tudi pri vprašanju sankcij potrebujemo napredek.

Sankcije so koristno orodje, če so uporabljene pravilno, zato je treba začeti razmišljati o naslednjem svežnju, zapolniti vrzeli in sankcije razširiti, kjer je to potrebno. In povem vam, da to *je* potrebno, saj Rusija stavi vse na to, da bomo prvi umaknili roko iz ognja. Stavijo, da bo pritisk, ki ga čutimo v naših družbah, zlomil našo enotnost in da se bodo lahko nemoteno vrnili nazaj v prihodnost, v kateri bodo znova prevladale železne zavesne in območja vpliva. Prihodnost, v kateri bo prevladal boj naših proti vašim in v kateri bo moč krojila pravico. Evropa je prišla že predaleč, da bi zdaj popustila, tudi pritisk na Rusijo je čedalje večji.

Prehranska varnost

Upreti se moramo lažni in cinični ruski propagandi, ki krivdo za krizo prehranske varnosti zvrča na dejanja Ukrajine ali sankcije EU. V resnici je zanjo kriv izključno agresor.

Dovolite mi, da na tem mestu pozdravim in pohvalim prizadevanja Komisije in držav članic v zvezi s pobudo o solidarnostnih koridorjih. Treba bi jih bilo še povečati in odpraviti logistična ozka grla.

Migracije.

Spopadi divjajo na naši vzhodni strani, ne smemo pa podcenjevati niti vpliva, ki ga bo ta vojna imela na naše južno sosedstvo. Pripravljene moramo biti pomagati, ne sme nas presenetiti, ko se bodo migracijski tokovi ponovno začeli povečevati. Skrbi me, da se bomo kmalu znašli v povsem predvidljivi situaciji, ki pa nas bo še enkrat ujela popolnoma nepripravljene. Pogovarjajmo se o možnostih, ki bi nam koristile v tej novi realnosti vsesplošnih kriz, v kateri se ranljivi navadni ljudje zlorablajo kot pogrešljive figure na geopolitični šahovnici.

Prihodnost Evrope

Kaj je najpomembneje, ko se pogovarjamo o prihodnosti Evrope: da smo ambiciozni. Lahko izboljšamo zmoglosti Unije, da ukrepa na bistvenih področjih, kot so zdravje, energija, obramba in temeljne vrednote. Parlament je pripravljen ukrepati, kot kažeta tudi naši resoluciji. Ne bi ju smeli prezreti. Naslednji logični korak je konvencija. Vem, da nekateri med vami niso najbolj navdušeni nad tem, vendar je to način, kako lahko nadaljujemo dialog o našem projektu Evropske unije. Pripravljene moramo biti, da dobro preučimo naš način dela in ga skušamo izboljšati.

Evropski parlament se je pripravljen soočiti s izzivi, ki jih prinaša prihodnost. In to namerava storiti skupaj z drugimi institucijami Unije in državami članicami.